

ת"פ 9220/05/20 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד זיאד נצר

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 9220-05-20 מדינת ישראל נ' נצר

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד מעין
דואק

המאשימה

נגד

זיאד נצר באמצעות עוה"ד עבד אבו עאמר

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב-אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על-פי עובדות כתב-האישום המתוקן, בתאריך 26.07.19, עת שהו הנאשם והמתלוננת (בתו של הנאשם) (חירשת-אילמת) בבית, התגלע בין השניים ויכוח סביב רצונה של המתלוננת ללון מחוץ לבית, אצל חברתה, עניין שלא היה מקובל על הנאשם.

בהמשך, החלה המתלוננת לצעוק, להשתולל, והנאשם בתגובה **הכה אותה באמצעות ידו**.

באותן נסיבות, אמרה המתלוננת לנאשם, כי תפנה למשטרה וכי לא אכפת לו ממנה.

או אז, **לקח הנאשם מנורה מפלסטיק והכה את המתלוננת באמצעותה בכתפה, עד שזו נשברה**.

בהמשך, הכה הנאשם את המתלוננת בכך **שסטר לה, עד אשר** אשתו של הנאשם ניגשה אליו והרחיקה אותו מהמתלוננת.

ב. הערכים המוגנים:

עבירת התקיפה בה הורשע הנאשם, ועבירות אלימות בכללותן, תכליתן שמירה על שלמות גופו של האדם, בטחונו וחיינו ובמקרה זה השמירה על הערכים הללו בתוך המשפחה.

חומרה יתרה נודעת למעשי אלימות המתבצעים בתוך המשפחה תוך ניצול מעמדו של הגורם "החזק" בתא המשפחתי כלפי החלשים ממנו והתלווים בו. עבירות אלו מתרחשות בד"כ בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע. בנסיבות כאלה, על בית-המשפט מוטל ביתר שאת להגן על הנפגע או הנפגעת ולמצות את הדין עם הפוגע. [ראו: ע"פ 6539/17 **נסראת אבו תנהא נגד מדינת ישראל** (15.03.18)].

ג. מתחם הענישה:

נוכח עובדות כתב-האישום, אופי העבירה אותה ביצע הנאשם, העובדות הנוספות, ולאור **עקרון ההלימה**, אני קובע מתחם ענישה שנע בין **מספר חודשי מאסר**, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין **12 חודשי מאסר בפועל**.

אפנה אל פסקי הדין הבאים תוך אבחנת כל מקרה לנסיבותיו, הן לקולה והן לחומרה:

רע"פ 303/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (13.01.16):

הנאשם הודה והורשע בעבירת תקיפה סתם בכך שדחף את אשתו שמעדה ונפלה ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה. בית-משפט השלום גזר עליו **5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות** ושני מאסרים על תנאי. הוגש ערעור לבית-המשפט המחוזי, הערעור נדחה. הוגשה בקשת רשות ערעור, הבקשה נדחתה.

עפ"ג (מחוזי באר-שבע) 6811-04-14 **משה יפתח נגד מדינת ישראל** (14.05.2014):

נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, עבירה אחת של תקיפת קטין על-ידי אחראי ושתי עבירות של איומים. **נעדר עבר פלילי**. בית-משפט השלום קבע מתחם עונש שבין אי הרשעה לבין מאסר, והשית על הנאשם **6 חודשי מאסר שירות, מאסר מותנה והתחייבות**. הנאשם הגיש ערעור לבית-המשפט המחוזי, הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי באר שבע) 12847-03-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (18.03.15):

נאשם אשר הורשע על-פי הודאתו בעבירה של תקיפה סתם של קטין על-ידי אחראי. הנאשם ניגש לעבר גרושתו והניף ידיו באוויר כמי שמבקש לתקוף אותה. במועד זה בתו הקטינה בת ה-17 אשר שהתה בחדר, קמה ונעמדה מולו על מנת למנוע ממנו לפגוע באמה. הקטינה קיבלה מכה בראשה מידי הנאשם. בית-משפט השלום גזר עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו-2 מאסרים על תנאי**. הוגש ערעור לבית-המשפט המחוזי, הערעור התקבל כך שרכיב המאסר הופחת ל-**4 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 5986/09 **אבו האדיר נגד מדינת ישראל** (23.07.09):

הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת-זוג ואיומים. בעל עבר פלילי, הכולל עבירות אלימות במשפחה. בית-משפט השלום גזר על הנאשם **8 חודשי מאסר בפועל**. הן הערעור לבית-המשפט המחוזי, והן בקשת רשות ערעור לבית-

המשפט העליון - נדחו.

ד. שיקולים בתוך המתחם:

בעניינו של הנאשם אני שוקל את השיקולים הבאים:

(1). חומרת העבירה אותה ביצע הנאשם:

מעשי האלימות של הנאשם שאותם תיארתי לעיל חמורים.

מעבר לתקיפה באמצעות ידיו, הנאשם הכה בבתו באמצעות מנורה עד אשר נשברה.

יש לשים לב לעובדה כי המתלוננת סובלת מנכות - חירשת ואילמת.

בפסיקה דנו רבות בעבירות אלימות במשפחה, ונקבע כי מדובר בעבירות חמורות. מהחומרה, נגזרת חובתו של בית-המשפט לתרום בענישה למיגור מעשים שכאלה בתוך התא המשפחתי - מעשים, שלמרבה הצער, הפכו נפוצים. [ראו: ע"פ 9302/00 פלוני נגד מדינת ישראל (07.01.02)].

לפיכך, בעבירות מסוג אלה יש לשקול מתן בכורה להרתעת הרבים, נוכח הפגיעה בתא המשפחתי, והצורך למגר תופעה זו.

יחד עם זאת, על אף חומרת העבירות והאינטרס העונשי למיגור תופעות אלו, בבואו של בית-המשפט לגזור דינו של נאשם, אין להתעלם מהנסיבות האישיות של הנאשם.

(2). התסקיר:

התסקיר חיובי במידת מה, אך אינו מזהיר.

התסקיר תאר את תולדות חייו של הנאשם, תאר את מערכת היחסים בינו לבין בתו, שלדבריו, היום היא מערכת יחסים טובה והוא הביע דאגה למצבה נוכח הנכות ממנה היא סובלת.

המתלוננת, אשר הוצאה מן הבית בצו חירום, אישרה, כי כיום הקשר בינה לבין הנאשם טוב.

הנאשם תאר את האירוע כחד-פעמי וחריג להתנהלותו.

הוא ציין כי בתו רצתה ללון אצל חברתה, עובדה שערערה אותו, מאחר וחשש כי צעד זה עלול לפגוע בשם הטוב שלה ושל המשפחה.

נוכח זאת, הרגיש מוצף חרדה ודאגה לבתו ול"כבוד המשפחה", מצב אשר הביא אותו לנקוט באלימות כלפיה.

ההערכה היא שמדובר בנאשם "בעל עמדות פטריארכליות נוקשות בכל מה שקשור להתנהלות נשים במשפחה". לדבריו: "אישה רווקה לא יכולה לקבל החלטות לבד ללא קשר לגילה".

מנגד, הוא הביע חרטה, ההליך המשפטי הוביל לאפקט מרתיע ומחדד גבולות.

הוא לא עבר הליך טיפולי, אך הערכת שירות המבחן ש"אינו זקוק כיום להתערבות טיפולית".

(3). שיקולים מקלים:

במסגרת שיקולי הענישה, יש להביא לקולא את הודאת הנאשם, הבעת החרטה באשר למעשיו, החיסכון בעדות בתו והחיסכון היקר בזמן ציבורי.

מדובר בנאשם מבוגר, אשר נעדר עבר פלילי.

מבלי להקל ראש במעשיו, אין מדובר בנקיטת אלימות המצויה ברף חומרה גבוה.

ה. מסקנה:

לאחר ששקלתי את דברי הנאשם והמניעים לביצוע מעשיו, כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן, גם אם אצא מנקודת הנחה לצורך הדיון, שכוונותיו טובות, ושרצונו היה לשמור על כבודה וכבוד המשפחה, אני סבור כי **אין לקבל מעשים אלה, ואין לראות בטיעוניו כהצדקה למעשים האמורים ובוודאי שאין לאשר בענישה מקלה התנהלות פטרנליסטית-פטריארכלית, שכזו.**

לאחר ששקלתי את מכלול הגורמים דלעיל, מחד, חומרת העבירה אשר ביצע הנאשם, ומאידך, היעדר עבר פלילי, הודאתו, עמדת המתלוננת ועובדות נוספות, מצאתי כי אין מקום לסטות מן המתחם שקבעתי, או לאמץ רף ענישה מקל, אולם נוכח נסיבות המקרה, בהחלט יש מקום לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם.

הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות, נמסרה חוות דעת חיובית, ואני סבור כי יש לבכר ענישה בדרך זו.

ו. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולשם כך יתייצב במפקדת הממונה מחוז מרכז בתאריך 22.4.21 בשעה 09:00.

עותק לממונה על עבודות השירות.

ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעברה בתוך 3 שנים מהיום, עבירה בה הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"ז שבט תשפ"א, 09 פברואר 2021, במעמד הצדדים.